

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n76.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:76

#

Luther – og Forholdet i Protestantismen.

Luther klager (i Prædikenen over Epistelen paa Midfaste-Søndag) over, at der ere mange Flere, der ville høre Lovens Forkyndelse end Evangeliets.

I vor Tid er det lige omvendt, de ville slet ikke høre Andet end Evangelium og Evangelium.

Men saa er jo vor Tid gaaet overordentlig frem i Xstd. Ak, nei, Sagen har et ganske andet Sammenhæng. Naar der dog er nogen virkelig Interesse for det Religieuse, saa er det Nærmeste at man saa begejstret vil til at realisere det, man vil gjøre sig værdig o: D:. Dette kan nu vel udarte og blive en farlig Vildfarelse, men det beviser dog altid, at der er Lyst og Interesse for Sagen.

Saa kom Luther, og i Modsætning til dette Ungdommelige, gjorde Troen gjældende. Det var aabenbart Mskene for høit, de kunde bedre forstaae og ville hellere høre at de skulde faste, gjøre Pillegrims-Reiser o: s: v:, men at man vil høre det og gjøre derefter, beviser dog altid, at der er Lyst og Interesse for det Religieuse.

Saa fulgte Protestantismen efter Luther. Den fandt at det Lutherske var herligt; den havde nemlig ikke engang saa megen Lyst og Interesse at den gad begynde paa en Stræben, paa at faste, at give Almisse o: s: v:. Den havde ganske Andet at tage vare paa – og vilde nu blot høre Evangeliet, Evangeliet.

O, Luther, Luther! vidste Du da ikke, at draconiske Love blot føre til, at Ingen bliver henrettet – og saaledes ogsaa med det Potenserede. Hvor sandt det end var i Luther, og hvor christelig sandt det end er – det maa controlleres med den største Strenghed, ellers tager Verdsligheden det forfængeligt, og vedbliver ikke blot at være pure og pære Verdslighed, men brouter endog af at dette er den høieste Aandelighed.